

Mishima, Yukio

Vị Sư Chùa Shiga và Tình Yêu

Dịch giả: Vy Anh

Vài hàng về tác giả:

Yukio Mishima là một trong những đại văn hào lừng danh của Nhật , tác giả cuốn tiểu thuyết nổi tiếng thế giới Kinkakuji (Kim Các Tự) và Gogo No Eiko (Chiều Hôm Lỡ Chuyến) cùng những cuốn khác . Ông cũng là người Samurai cuối cùng của Nhật đã Harakiri (rạch bụng tự sát) trước quốc hội Nhật để phản đối quốc hội , đồng thời kêu gọi lại tinh thần quốc gia của người Nhật sau khi bại trận năm 1945 .

Theo như Eshin viết về " Những điều cốt yếu của sự cứu rỗi " thì Mười Điều Khoái Lạc cũng chỉ như là một giọt nước của biển cả khi so sánh với những lạc thú của Vùng Đất Trong Lành .

Trong vùng đất này , mặt đất toàn bằng ngọc bích và hững con đường đi có những dây quán bằng vàng viền hai bên

đường . Mặt đất trải dài vô tận không nhìn thấy biên giới .

Ở mỗi một khu thờ phượng thiêng liêng có năm chục triệu căn phòng và những tháp được dát nào là vàng , bạc , ngọc lưu ly , thủy tinh , san hô , mã não và ngọc trai ; và những kỳ trân dị vật trải dài trong các phòng . Trong các phòng ốc và trên đỉnh của các tháp , nhiều thiên thần tấu lên những khúc nhạc thiêng liêng và ca những bài ca ngợi Đức Phật Thích Ca Tất Đạt Đa .

Trong ngôi vườn bao quanh các ngôi nhà , tháp và hàng trụ là những cái hồ lớn đầy vàng và ngọc bích , nơi mà các tín đồ đến để gột rửa tội lỗi ; và những cái hồ bằng vàng được viền bằng cát bạc , và cái hồ ngọc bích thì được viền bằng cát thủy tinh . Những hồ được phủ đầy bông sen tỏa muôn màu muôn sắc , có làn gió nhẹ thoảng qua trên mặt nước cùng những luồng ánh sáng chiếu đan nhau từ mọi hướng . Ngày cũng như đêm trên bầu trời đầy tiếng chim hót của chim hạc , ngỗng , công , trĩ , vẹt , và giọng hát ngọt ngào của Kalavinkas , một loài chim có khuôn mặt của những người đàn bà đẹp . Những âm thanh này cùng với muôn ngàn con chim đầy màu sắc khác đều cất lên các điệu hát êm đềm để ca ngợi Đức Phật . (Tuy nhiên

giọng hát ngọt ngào của chúng chỉ là âm thanh , nên khi chúng tụ hợp lại thì rất là ồn ào).

Bờ của những cái hồ và các con sông đều có những rừng cây quý . Mọi cây có thân bằng vàng , cành bằng bạc và những hoa bằng san hô , vẻ đẹp của nó được soi trên mặt nước . Trên không trung còn có những sợi dây nhiều màu sắc , và đầu sợi dây đều được treo những chiếc chuông quý giá reo lên ca ngợi Phật Pháp vô thượng .

Nếu một người nào muốn ăn một vật gì đó thì tự động trước mặt người đó hiện ra bảy bàn , trên đó hình của bảy cái bát màu sắc đựng đầy các món ăn ngon nhất . Nhưng mà không cần phải gắp thức ăn đưa vào miệng . Chỉ cần nhìn màu sắc hấp dẫn đó và thưởng thức cái hương vị của nó : thế là bao tử được ăn đầy và cơ thể được nuôi dưỡng , trong khi đó con người vẫn giữ được trong sạch về tinh thần lẫn thể xác . Khi một người đã dùng xong bữa ăn mà không đụng đến thức ăn , những cái bát thức ăn và các bàn tức thời biến đi .

Còn nữa, thân thể được tự động trang phục mà chẳng cần may, vá, giặt hay nhuộm tẩy gì cả. Đền cũng thế vì bầu

trời được chiếu sáng bởi ánh sáng vĩnh cửu Hơn thế nữa, ở vùng đất Trong Lành này khí hậu quanh năm điều hòa nên chẳng cần máy lạnh hay lò sưởi . Có hàng trăm ngàn hương thơm ngào ngạt trong không khí và những cánh hoa sen rơi không ngớt.

Trong chương nói về Cổng Kiểm Soát, chúng ta lại được cho biết là những người đi quanh quần gần đó không thể nào có hy vọng đi sâu vào vùng đất Trong Lành, họ phải tập trung tinh thần trước để khai ngộ những năng lực của " sự ngoại tưởng " , và sau đó tiếp tục phát triển những năng lực này. Cái năng lực tưởng tượng sẽ cho ta một thời gian ngắn thoát khỏi cái trần tục xô bồ này để tìm thấy Đức Phật. Nếu chúng ta được ban cho sự giàu có, sự suy tưởng lung tung thì chúng ta có thể chú tâm vào một đóa hoa sen độc nhất và từ đó có thể đi đến những chân trời vô tận.

Nếu quan sát qua kính hiển vi và dùng phép chiếu thiên văn học thì hoa sen có thể trở thành nền tảng của toàn bộ lý thuyết về vũ trụ và nhờ sự tác động ngoại biên thì chúng ta có thể tìm được chân lý. Trước hết chúng ta phải biết mỗi một cánh hoa có tám mươi bốn nghìn đường gân, và

mỗi đường gân cho ra tám mươi bốn ngọn đèn. Hơn nữa, những bông hoa nhỏ nhất cũng có đường kính khoảng hai trăm năm chục yojana. Như vậy cái số đo yojana mà chúng ta đọc được trong các thánh thư tương ứng với bảy mươi lăm dặm, như thế chúng ta thấy rằng một hoa sen có đường kính khoảng mười chín nghìn dặm thu nhỏ lại. Mỗi bông hoa như thế có bốn mươi tám cánh hoa và ở giữa các cánh hoa có một triệu hạt ngọc, và mỗi hạt chiếu ra một nghìn ánh sáng. Đẹp hơn hết là giữa đài hoa có bốn trụ lộng lẫy thật là cao vời vợi và một tháp ở giữa trung tâm của vũ trụ Phật. Nếu tập trung nhìn vào những hình tượng này thì chúng ta sẽ biết được ý tưởng về đài hoa sen của Đức Phật ngồi, và cái quan niệm về thế giới mà đã nói ở đây chỉ để làm nền tảng cho câu chuyện về thế giới ưởng tượng mà thôi.

Vị đại hòa thượng chùa Shiga là một người rất là đạo hạnh, lông mày của ông bạc trắng, và ông ta không làm được gì nhiều hơn để cầ nhắc tấm thân trên chiếc gậy đi từ thiền viện này qua thiền viện khác.

Trong đôi mắt ông cho thấy giới tu khổ hạnh chỉ như là một đồng gạch vụn. Ông ta đã từ bỏ cuộc sống đó từ một

năm nay và cây thông nhỏ do chính tay ông trồng khi ông dời vào căn phòng nhỏ hiện nay, đã thành cây thông lớn có những cành cây đong đưa theo gió. Một vị tu sĩ đã thành tựu trong việc lìa xa thế giới phù du đã lâu cảm thấy an tâm ở tương lai

Khi vị cao tăng nhìn thấy sự giàu có và cao sang thì ông chỉ mỉm cười với lòng trắc ẩn và tự nghĩ rằng tại sao những lớp người này lại không nhận thức được là họ đã hưởng được những lạc thú qua mộng ảo. Và khi ông thấy những người đàn bà đẹp, phản ứng của ông chuyển qua thương hại cho những người đàn ông vẫn còn đắm mê cái thế giới ảo tưởng và những người đã bị cuốn trôi vào cơn sóng khoái lạc của nhục dục .

Một khi người đàn ông không còn hứng thú một chút nào về những cám dỗ của thế giới vật chất thì thế giới lúc đó sẽ hoàn toàn yên lặng ; nó chỉ là một bức tranh ở trên một tấm giấy, một tấm địa đồ của một xứ lạ nào đó. Khi một người có trong trí óc những cái ham muốn xấu xa của cái thế giới hiện tại thì được gạn lọc kỹ càng và nỗi lo sợ cũng quên đi. Vì thế lão hòa thượng không hiểu được tại sao lại có địa ngục. Ông ta hiểu rằng không chừng sau này cái

thế giới này không có một quyền lực nào áp đặt lên ông cả ; vì ông hoàn toàn không có tánh tự kiêu, nó hoàn toàn không có ở nơi ông ta vì đức hạnh cao dày của ông.

Hơn nữa tấm thân của ông cũng được quan tâm ; người ta có thể nói rằng vị hòa thượng không còn lâu lắm sẽ là khỏi cái xác phàm của ông . Trong một vài trường hợp nào đó ông nhìn tấm thân của ông chẳng hạn như khi ông tắm ông ta lại hoan hỉ nhìn những cái xương nhô lên ướm lớp da khô nhăn tạm thời che phủ nó . Bây giờ thân thể ông đã đến tình trạng này và ông cũng cảm thấy nó đã đến thời kỳ của nó , cũng như cảm thấy nó thuộc về một người nào khác . Một thân hình như thế chỉ thích hợp với sự dưỡng sinh ở vùng đất Trong Lành hơn là những thức ăn uống ở địa cầu .

Trong giấc mơ ông thấy mình sống suốt đêm ở vùng đất Trong Lành , và khi thức dậy , ông thấy mình vẫn còn hiện hữu ở thế giới hiện tại với nỗi buồn và giấc mơ biến dần .

Vào mùa xem hoa , nhiều người từ thủ đô đến viếng làng Shiga . Điều này chẳng làm phiền người tu hành một chút nào vì ông ta đã quá quen thuộc với sự động của thế tục

nên cũng không bận tâm chút nào cả . Vào một buổi chiều Xuân , ông ra khỏi tịnh thất của ông , nương theo chiếc gậy đi xuống hồ . Bóng hoàng hôn chầm chậm tỏa những tia sáng trong chiều tà . Mặt hồ không một gợn sóng . Vị Lão hòa thượng bắt đầu đọc những câu kinh về " Sự suy giảm về nước " .

Vào lúc đó , một chiếc xe bò đi quanh hồ và dừng lại gần chỗ vị hòa thượng đang đứng ; chiếc xe bò rõ ràng là của một viên chức cao cấp . Chủ nhân của nó là phu nhân của vương đình ở vùng Kyogu ở thủ đô , đó là thứ thiếp của một vị đại vương . Vị phu nhân này đến Shiga vào dịp Xuân và bây giờ trên đường về dừng lại bên hồ để ngắm cái hồ lần cuối . Vô tình vị hòa thượng nhìn về phía người phụ nữ và bất chợt vị tu già toàn thân rung động vì sắc đẹp của người mệnh phụ phu nhân . Hai đôi mắt giao nhau , ông không làm sao dời ánh mắt đi , và bà ta cũng không nhìn chỗ khác . Không phải bà ta có tính dễ dãi cho phép người nào đó có những cái nhìn nóng bỏng ; nhưng thái độ của vị tu già khắc khổ này thì có thể chấp nhận được hơn là những người bình thường ; bà ta tự nghĩ như thế.

Một lúc sau người phụ nữ kéo rèm che xuống . Chiếc xe bò bắt đầu chuyển bánh lìa khỏi Shiga và từ từ ra con đường đi về kinh thành . Màn đêm xuống dần và chiếc xe kéo đang trên con đường Đèn Bạc đi về thành phố . Khi mà chiếc xe của sự quấy nhiễu khuất dạng sau những hàng cây , lão hòa thượng vẫn còn đứng lặng yên tại chỗ . Chỉ trong một nháy mắt , cái thế giới hiện tại đã trả thù người tu hành một cách tàn nhẫn . Những điều gì mà ông cho là hoàn toàn an lành nay đã hoàn toàn sụp đổ .

Ông trở về ngôi chùa , tọa trước tượng Đức Phật và niệm Phật . Nhưng những tư tưởng không trong lành đã ám ảnh ông . " Một người đàn bà đẹp " ông nói thầm nhưng sự ma ám thoáng chốc đó chỉ là một hiện tượng tạm thời đượm vẻ xác thịt sẽ sớm bị hủy hoại . Đúng thế , mặc dù cố gắng hết sức mình để tránh nỗi ám ảnh đó đi , cái vẻ đẹp không thể nào tả được của người phụ nữ đã kích động ông một khoảnh khắc bên bờ hồ , ấy giờ đã đè nặng trên trái tim của ông với một hấp lực từ nơi vô tận nào đó . Lão hòa thượng không còn trở về tinh thần và thể xác để biết rằng là cái cảm giác đó chỉ là một sự lờng gạt của da thịt ông trên thể xác của ông . Da thịt của con người , ông biết rất rõ là không thể thay đổi một cách mau chóng . Hơn nữa ,

ông có vẻ chìm đắm trong cái chất độc dịu dàng đã đột ngột làm biến đổi tính khí của ông .

Vị lão hoà thượng không bao giờ phá vỡ cái tịnh khiết. Cái xung đột của nội tâm mà ông đã phấn đấu vào lúc trẻ chống chọi với những đòi hỏi của xác thịt làm cho ông nghĩ đến những người đàn bà cũng chỉ là ý muốn của nhục dục. Chỉ Có cái xác thịt thực sự là cái xác thịt có ở trong trí tưởng tượng của ông. Vì ông ta cho rằng xác thịt như là ý niệm trừu tượng hơn là một thực thể, Ông đã tin vào sức mạnh tinh thần để chinh phục nó. Với sự nỗ lực đó vị lão tăng đã thành công; thật vậy không ai có thể nghi ngờ điều này

Đúng vậy, gương mặt của người phụ nữ đã vén rèm của chiếc xe và nhìn ra hồ thật là êm đềm, thơ mộng, thật là rực rỡ, được diễn tả như là một vật chói lọi mà ông không thể nào diễn tả được. Ông chỉ có thể nghĩ rằng để hồi tưởng lúc tuyệt vời đó, một điều gì đó đã ẩn nấp thẳm kín trong tâm hồn ông, cuối cùng cũng tự nó hiển lộ ra điều này chẳng khác gì cái thế giới hiện tại đang yên nghỉ, nhưng bây giờ đột nhiên biến ra khỏi bóng tối và bắt đầu khuấy động.

Sự thể tưởng chừng như là ông tad đang đứng trên con đường lớn dẫn về thủ đô, hai tay bịt chặt lấy hai tai và nhìn hai cỗ xe bò lớn khua động lăn bánh đi ngang qua nhau. Bất thần ông bỏ hai tay ra và tiếng động ngoại cảnh xâm chiếm tâm hồn ông.

Để nhận biết những hiện tượng xảy ra, để có những âm động trong tai của một người, thì chúng ta phải hòa nhập vào cái thế giới hiện tại. Một người như lão hòa thượng đã cắt đứt những sự liên hệ với những sự thể bên ngoài thì lại một lần nữa đã tự đặt mình trong sự liên hệ với chúng. Ngay cả khi đọc kinh tình yêu Sutras, đôi lúc; ông cũng nghe được những tiếng thở dài não ruột của ông. Ông nghĩ rằng có lẽ thiên nhiên đã làm rối loạn tâm trí của ông, và ông nhìn ra cửa sổ của căn phòng ông thấy dãy núi vươn cao trên nền trời lúc chiều tà. Tuy nhiên những suy nghĩ của ông thay vì tập trung vào cái đẹp đẽ, thì nó lại tản mát như những cụm mây trôi lững lờ. Ông tập trung tầm nhìn vào mặt trăng, nhưng những suy nghĩ của ông một lần nữa lại bồng bềnh trôi như nước; và khi một lần nữa ông đứng trước sự thật với cố gắng vô vọng lấy lại sự trong sạch của tâm trí; khuôn mặt của Đức Phật bây giờ

biến dạng và trông giống như mặt của người phụ nữ trong chiếc xe Cái vũ trụ của ông lại bị giới hạn trong cái vòng nho nhỏ: ở một điểm là vị hòa thượng và điểm đối diện là thứ thiếp của đại vương.

Người thứ thiếp của đại vương thành Kyogoku sớm quên đi người tu sĩ già đã nhìn chăm chú vào bà ở bên hồ Shiga. Tuy nhiên, mãi một thời gian sau, lời đồn đãi đến tận tai mới làm bà nhớ lại sự việc đã qua. Một người dân làng tình cờ nhìn thấy cảnh vị lão hòa thượng đứng nhìn chiếc xe của người phụ nữ đi xa dần. Người này đã nói cho vị quan cũng đã đến Shiga để xem hoa rằng: kể từ ngày đó người tu già trở nên si dại. Vị hoàng phi giả vờ như không tin vào lời đồn đãi đó, vì đức hạnh của nhà sư đặc biệt này được truyền khắp thủ đô, và sự việc này chỉ làm tăng thêm tính tự cao của nàng mà thôi.

Nàng đã hoàn toàn chán ngấy cái tình yêu mà nàng đã nhận được của những người đàn ông ở cái thế giới này. Nàng cũng biết rõ sắc đẹp của mình, và nàng có cái khuynh hướng bị thu hút bởi bất cứ hấp lực nào, chẳng hạn như tôn giáo, vì nó đã cho nàng sắc đẹp và quyền uy là những thứ vô giá. Vì quá chán cái thế giới hiện tại nên

nàng tin vào vùng đất Trong Lành. nhưng có một điều không tránh được là ở Niết Bàn lại là nơi từ chối mọi sắc đẹp và vẻ hào nhoáng của nhãn quan vì nó bị coi như là rác rến vô giá trị; nó đã đặc biệt cảnh tỉnh những người như vị thứ phi là người đã hoàn toàn giác ngộ trong cuộc sống cao sang của cung đình.

Trong những thứ người ta ưa thích là tình yêu, vị thứ phi giữ được danh giá được xem như là một sự tinh lọc trong cung đình. Thật thế, người ta biết bà không hề yêu một người nào Bà đã hoàn thành nhiệm vụ của bà đối với vị đại vương trong sự lễ nghi toàn vẹn, không một ai không tin được rằng bà đã yêu ông thật lòng. Vị thứ phi đã mơ mộng một ước vọng nằm ở ranh giới không đạt đến được.

Vị sư già ở chùa Shiga được nổi danh về đức hạnh, và mọi người ở thủ đô đều biết vị chủ trì già nua này đã hoàn toàn từ bỏ cái thế giới hiện tại . Thật là một điều làm mọi người đều giật mình, phải chăng là lời đồn ông ta đã quáng mắt bởi vẻ diễm kiều của vị thứ phi và vì bà mà ông nỡ hy sinh cái thế giới tương lai của ông hay sao Việc từ bỏ thú vui ở vùng đất trong lành mà đã ở trong tầm tay của ông quả thật là không có một sự hy sinh nào lớn lao bằng,

một món quà nào lớn bằng.

Người thứ phi của đại vương hoàn toàn thờ ơ trước những vẽ đàn điểm của những chàng trai trẻ phóng đảng hay đổ xô vào cung đình, hay vẽ hao hoa của những vương tôn công tử đến gặp nàng. Những vóc dáng bề ngoài của những người đàn ông chẳng có nghĩa gì đối với nàng. Bây giờ nàng chỉ quan tâm đến một việc là: tìm kiếm một người nào đó có thể cho nàng một tình yêu sâu đậm. Một người đàn bà mà có một khát vọng như thế phải là một nhân vật đáng sợ. Nếu nàng chỉ là một gái giang hồ đệ nhất lưu thì chắc nàng đã thỏa mãn với những của cải vật chất. Tuy nhiên, nàng là vợ hờ của vị đại vương, đã từng thụ hưởng sự giàu có mà thế giới có thể cung cấp cho nàng. Người đàn ông mà nàng chờ đợi phải cho nàng của cải của cái thế giới tương lai.

Những lời đồn đãi về sự mê say của lão hòa thượng loan truyền khắp cung đình. Phần cuối câu chuyện hằng ngày thường là những câu chế giễu vị đại vương. Dĩ nhiên là nàng khó chịu bởi những lời giễu cợt này và cố giữ trầm tĩnh, giữ dáng điệu thờ ơ. Mặc dù nàng đã biết rõ mọi việc, nhưng có hai lý do mà tại sao người ở trong cung đình lại

tự do giấu cợt điều này mà thường lệ bị cấm: thứ nhất, để cho biết là được như tình yêu của vị sư già là để ca ngợi sắc đẹp của người đàn bà đã khiến cho người tu sĩ đức hạnh cao dày lại bỏ sự tịnh tâm của mình; thứ nhì, mọi người đều biết rõ rằng tình yêu của ông già đối với một người đàn bà sang trọng thì chẳng có thể bao giờ được đáp lại

Vị thứ phi đã nhớ lại khuôn mặt của người tu sĩ gì mà nàng đã nhìn thấy qua cửa sổ của chiếc xe. Nó không giống như những khuôn mặt của bất cứ một người nào từ đó cho đến nay đã yêu nàng. Một điều lạ là cái tình cảm đó lại trỗi dậy trong trái tim của một người đàn ông mà chẳng có một điểm nào để được yêu. Người đàn bà nhớ đến câu nói " tình yêu của tôi cô đơn và tuyệt vọng" do các chàng thi sĩ quen đã phổ biến trong hoàng thành để khơi dậy sự cảm động trong trái tim của những tình nhân của họ... Và cũng để so sánh với tình trạng vô vọng mà vị đại hòa thượng đã tự chuốc lấy, cái tình trạng ít có may mắn về cuộc tình sang trọng, và những vần thơ đại loại như thế nhắm vào nàng cũng chỉ là những thứ trang điểm của người biểu đồng tình, những lời nói ngẫu hứng hư không và hoàn toàn không phải là những lời nói

để cho người ta động lòng .

Lão hòa thượng tìm thấy niềm vui mới trong việc tôn sùng trong tầm nhìn vào người phụ nữ với nhiều cách khác nhau , cũng như ông tôn sùng tượng Phật với hào quang . Để thực hiện điều đó , ông đã chuyển đối tượng tình yêu vào một cái gì chói lọi để tự cảm thấy niềm vui mới . Mỗi khi ông suy nghĩ đến vấn đề này thì giác ngộ chớm nở với ông . Ông đã diễn tả về người thứ phi không phải là con người bằng xương thịt , cũng không chỉ là một hình ảnh , mà là một mẫu tượng thực , một mẫu tượng tinh túy của sự việc . Thật là quái lạ , khi theo đuổi tìm cái bản thể ở trong gương mặt của người đàn bà . Đúng thế , cái lý do để tìm kiếm cũng không xa lắm . Ngay cả khi rơi vào bấy tình , vị hòa thượng chùa Shiga cũng không từ bỏ thói quen mà ông đã luyện tập trong những năm dài tọa thiền , để phấn đấu tiến đến cái tinh túy của sự việc bởi phương cách hoàn toàn trừu tượng . Người thứ phi ở vùng Kyogokubây giờ trở nên đồng dạng với cái nhìn về một hoa sen vô tận với độ lớn hai trăm năm mươi ngàn yojana . Khi nàng nằm trên mặt nước được nâng bởi các hoa sen thì nàng trở nên vĩ đại như núi Sumeru , to lớn như toàn thể vương quốc .

Một khi vị sư già càng cố chuyển tình yêu của ông vào một hình tượng không tưởng nào đó , thì ông lại càng lánh xa đức Phật . Vì việc không thể nào đạt được trong tình yêu đã dẫn đến việc không thể nào có được sự giác ngộ . Ông càng nghĩ đến tình yêu tuyệt vọng , thì chắc chắn điều quái lạ càng lớn và căn tính sẽ dẫn đến những ý nghĩ không trong sạch .

Ông hy vọng có được cơ hội nào đó thấy được khuôn mặt của người phụ nữ đó một lần nữa , nhưng cũng sợ rằng khi gặp lại nàng , khuôn mặt đó bây giờ đang vĩ đại như một hoa sen , sẽ vỡ vụn thành tro bụi . Nếu việc đó xảy ra , chắc chắn ông sẽ được cứu . Đúng như thế lần này thì ông sẽ đạt được sự siêu thoát . Và chính cái viễn tượng đó đã làm cho người tu sĩ già vừa sợ vừa kinh hoàng .

Tình yêu đơn côi của lão hòa thượng biến đổi một cách kỳ lạ , tự lừa dối mưu mẹo , và cuối cùng là ông có quyết định đi gặp bà hoàng , ông đang ở trong tình trạng mơ màng mà ông vừa mới hồi phục sau cơn bệnh đã làm khô héo con người của ông .

Người tu sĩ già lầm lạc này lại nhầm lẫn tìm niềm vui

bằng cách hoàn thành quyết định của ông để hoàn phục và cuối cùng sẽ thoát được những ngăn trở trong tình yêu của ông.

Không một ai ở trong cung của vị thứ phi lấy làm lạ cái cảnh tượng một vị tu sĩ già lặng lẽ đứng ở góc vườn , nương thân hình trên chiếc gậy và nhìn vào cung một cách buồn bã , vì những nhà sư phải khổ hạnh và những người ăn xin thường đứng ngoài những ngôi nhà lớn của kinh đô để chờ

của bố thí . Một trong những tỳ nữ của người thứ phi đã để ý đến sự kiện này và nói cho chủ của nàng hay . Người thứ phi hờ hững nhìn qua bức màn che ngăn cách nàng với quang cảnh ngoài vườn , mơ hồ qua những cành lá xanh tươi là bóng dáng đứng gục đầu trầm lặng của người sư già khắc khổ trong chiếc áo đại bào đen bạc . Một đôi lúc nàng lại nhìn ông ta , nhưng khi nàng chợt nhớ rằng mình chẳng có chuyện gì để hỏi nhà sư này cả , người mà nàng đã nhìn thấy bên hồ ở Shiga , sắc mặt của nàng tái đi .

Sau một thời gian không có một chủ định nào , bấy giờ nàng mới cho biết là không hề biết đến sự có mặt của nhà

sư trong khu vườn của nàng . Các thị nữ của nàng nhận lệnh và lui ra . Bây giờ , đây là lần đầu tiên nàng cảm thấy một nỗi lo lắng . Trước đây suốt trong cuộc đời của nàng , nàng đã từng thấy có biết bao nhiêu người đã từng từ bỏ cuộc sống trần tục này , nhưng chưa bao giờ nàng dừng đôi mắt vào ai đã từ bỏ cái thế giới tương lai của mình .

Nàng cho rằng cái nhìn đó là một điềm xấu và là một nỗi khiếp sợ không thể nào diễn tả được. nỗi vui mừng lớn lao trong dự tưởng mà nàng cầu xin là cái ý tưởng tình yêu của nhà sư hãy biến nhanh đi tức khắc . Cái ý tưởng này còn mạnh hơn là sự việc ông ta đã từ bỏ cái thế giới tương lai của ông chỉ vì nàng , cái thế giới đó , bây giờ nàng đã nhận thức được rằng nó sẽ chẳng bao giờ đến với nàng .

Người thứ phi nhìn xuống áo quần thanh lịch của nàng và đôi bàn tay xinh đẹp , đoạn nàng nhìn ra vườn , nhìn vào hình dạng xấu xí của người sư già và nhìn vào chiếc đại bào sờn rách của ông . Có một sự mê hoặc khủng khiếp nào đó đã móc nối những điều này lại với nhau

Có sự khác biệt là do ở cái nhìn sâu sắc ! Vị Lão hòa thượng bây giờ như một người đi cà nhắc vừa ra khỏi địa

ngục . Nhưng bây giờ không còn gì lưu lại trên con người đức hạnh mà đã kéo lê theo mình cái hào quang rực rỡ của vùng đã từng vang dội ở trong tâm trí . Cái quang vinh của vùng đất trong lành , bây giờ đã hoàn toàn tiêu tan , như thế thì điều chắc chắn là con người đã đứng trên bờ hồ Shiga đồng thời cũng là một con người hoàn toàn khác biệt.

Cũng như hầu hết những người ở trong cung đình , vị thứ phi cũng có ý thức tự kềm chế những cảm xúc của mình , nhất là khi nàng đương đầu với điều gì đó mà làm cho nàng cảm kích sâu đậm . Bây giờ rõ ràng thấy mối tình của lão hòa thượng , nàng cảm thấy chán nản cho ý nghĩ về khát vọng quá đáng mà nàng đã từng mơ ước qua bao năm tháng , bây giờ xem như đó là một cái gì hư ảo

Cuối cùng khi nhà sư già khập khiễng trên chiếc gậy đến được kinh thành thì ông quên hết sự mệt mỏi . Ông g trầm lặng tìm đường đi vào cung của người thứ phi vùng Kyogoku và đứng nhìn qua khu vườn . Sau những bức rèm kia , không ai khác hơn là vị phu nhân mà mình yêu , ông trầm nghĩ vậy . Bây giờ sự tôn thờ của ông được xem như một hình trạng tinh khiết , cái thế giới tương lai lại một

lần nữa cố hết sức dẫn dụ nhà sư . Trước đây chưa bao giờ ông ta hình dung được vùng đất Trong Lành sao mà tinh khiết lẫn chua cay đến thế . Sự khao khát về việc này của ông ta hoàn toàn bởi nhục cảm . Không còn ý thức gì trong ông ngoài việc gặp vị thứ phi , bày tỏ tình yêu của mình , và như thế một lần nữa ông lại bước lên những ý tưởng không trong sạch mà nó đã trói buộc ông vào cái thế giới này và cũng vẫn ngăn trở ông đến vùng đất Trong Lành . Đó là những sự việc còn lưu lại để giải quyết.

Thật là khổ cho ông phải đứng tựa thân hình già nua của mình trên chiếc gậy . Những tia nắng mặt trời của tháng năm , rọi xuyên qua những lá cây và chiếu xuống cái đầu trọc của ông khiến dần dần ông cảm thấy thiếu tự chủ , và nếu không có chiếc gậy thì có lẽ ông đã gục ngã . Và nếu như vị phu nhân hiểu được hoàn cảnh của ông và mời ông vào diện kiến được như thế thì xem như ước nguyện của ông đã được thỏa mãn ! Vị lão hòa thượng vẫn chờ đợi .

Ông đứng đó và nuôi hy vọng trên chiếc gậy . Cuối cùng thì mặt trời được bao phủ bởi những đám mây chiều . Hoàng hôn xuống . Nhưng cũng chưa có một lời nào từ

người thứ phi mời ông đến gặp nàng.

Dĩ nhiên là nàng không thể nào biết được rằng : vị tăng lữ này đang tìm vào vùng đất Trong Lành qua nàng . Thỉnh thoảng nàng lại nhìn qua bức rèm . Ông ta đứng bất động , ánh nắng chiều cũng nhạt dần trong khu vườn , nhưng vị sư già vẫn còn đứng đó.

Người thứ phi cảm thấy sợ hãi . Nàng cảm thấy cái điều mà nàng nhìn thấy ở ngoài vườn là một hiện thân của " cội nguồn ảo ảnh " mà nàng đã đọc được trong kinh Sutras . Nàng đã chế ngự được nỗi sợ bị trầm xuống địa ngục . Vì bây giờ nàng lại quyến rũ một người tu sĩ dày đức hạnh , thay vì mong muốn vào vùng đất Trong Lành thì lại thấy địa ngục , một việc khủng khiếp khi nàng nghĩ đến điều này . Một tình yêu vô thượng mà nàng đã từng mong ước đã vỡ tan nát . Được yêu như nàng vậy nội tại đã hàm chứa khổ kiếp . Khi mà lão hòa thượng nhìn qua nàng để mà vào vùng đất Trong Lành , thì hiện giờ nàng lại nhìn qua người tu già để xuống địa ngục khủng khiếp .

Vị phu nhân kiêu ngạo của vùng Kyogoku đã quá tự hào để không cưỡng nổi những nỗi sợ hãi mà không một phần

đầu , và bây giờ nàng cố gọi cái năng lực của cái vô tính thiên bẩm của nàng . Nàng tự nhủ người tu sĩ già sớm muộn gì cũng sẽ gục ngã . Nàng nhìn qua rèm che và nghĩ rằng bây giờ chắc lão đang nằm dài trên mặt đất . Điều khó chịu đối với nàng là hình dáng im lìm đứng bất động của lão hòa thượng .

Đêm xuống và dưới ánh sáng trắng , thân hình của người tu sĩ giống như một đồng xương . Vị Phu nhân không thể nào ngủ được với nỗi sợ hãi . Nàng lại nhìn qua rèm và xoay lưng ra phía vườn . Nhưng lúc nào nàng cũng cảm thấy hình như có một tia nhìn xuyên thấu của lão hòa thượng vào lưng của nàng .

Điều này nàng biết là không phải là một tình yêu bình thường . Vì nỗi sợ hãi vì được yêu , sợ phải đọa xuống địa ngục , vị thứ phi càng thành tâm cầu nguyện - một vùng đất Trong Lành mà nàng cố đạt được mà không bị tổn hại đến tâm hồn của nàng .

Đó là một vùng đất khác biệt với vùng đất của nhà sư và nó cũng chẳng liên quan đến mối tình của ông ta . Nàng cảm thấy chắc chắn rằng nếu nàng không khi nào để ý

đến ông ta thì mọi việc sẽ giải tỏa ngay tức khắc .

Nàng tự nghĩ , tình yêu của nhà sư chẳng đáng gì đến nàng . Đó chỉ là mối tình đơn phương , mà tình cảm của nàng chẳng có tí nào cả , và cũng không có một lý do nào để mà loại nàng không được vào vùng đất Trong Lành . Ngay cả nếu như ông ta có chết đi , nàng cũng không bị tổn hại gì . Khi đêm càng đi vào khuya và trời càng lạnh hơn , thì niềm tin tưởng đó bắt đầu bỏ rơi nàng .

Lão hòa thượng vẫn đứng trong vườn . Khi mặt trăng bị che khuất bởi những đám mây, ông trông giống như một người khác lạ, một cái bứu cây cổ thụ . Nàng nghĩ rằng cái hình tượng ngoài kia không quan hệ gì đến mình, bên cạnh nàng hoàn toàn là sự khổ não, và nàng chỉ muốn gào lên cho vơi bớt sầu não . Tại sao vì cõi Niết bàn mà phải chịu khổ như thế này ?

Nào một lúc nào đó, nàng hoàn toàn quên hẳn sắc đẹp của nàng, hay có thể nói một cách chính xác hơn là nàng tự kiếm cách nào để quên chuyện này . Cuối cùng thì ánh sáng trắng nhạt cũng biến mất trên bầu trời và thân hình của tu sĩ già lại đón nhận ánh sáng bình minh . Ông ta vẫn

đứng yên . Vị thứ phi đành phải chịu thua . Nàng gọi nữ tì và ra lệnh mời lão hòa thượng vào trong sân và quì bên ngoài bức màn .

Vị hòa thượng đang ở vào trạng thái lãng quên trong khi xác thịt sắp gục ngã . Ông cũng không biết có phải ông là ông đã đợi người thứ phi hay là đợi cái thế giới tương lai . Vì thế mà khi ông nhìn thấy người hầu từ cung đi ra đến gần, ông cũng không ngờ rằng cái điều mà ông đang chờ đợi đã đến được trong tay .

Khi nữ tì chuyển lời mời của người thứ phi cho ông . Khi cô ta nói xong, vị hòa thượng hoàn toàn sợ hãi, và bật ra tiếng la không giống người . Người nữ tì cố cầm tay ông dẫn đi, nhưng ông rút tay lại và tự mình đi về phía ngôi nhà với những bước đi nhanh nhẹn dị thường và chắc chắn .

Ở phía trong của bức rèm lờ mờ tối nên bên ngoài không thể nhìn thấy hình dáng của vị phu nhân . Người tu sĩ đã quì xuống, hai tay ôm lấy mặt; ông ta khóc . Một lúc lâu ông đứng dậy không nói một lời nào và thân hình của ông run lên .

Nhưng rồi trong cái lò mờ của rạng đông, một bàn tay trắng từ sau bức rèm từ từ đưa ra . Nhà sư chùa Shiga nắm lấy nó trong bàn tay của ông và áp nó lên trán và vào má của mình . Người thứ phi vùng Kyogoku cảm thấy có một bàn tay lạnh ngắt sờ vào bàn tay của nàng . Và cùng lúc đó nàng đã nhận biết có một chất nước âm ẩm . Bàn tay của nàng bị ướt đầm bởi nước mắt của một người . Và khi mà những tia sáng nhợt nhạt của ánh bình minh xuyên qua bức rèm rơi đến nàng, sự tin tưởng nhiệt thành của nàng được nhuộm bởi một sự cảm hứng huyền diệu . Nàng cảm thấy chắc chắn rằng : cái bàn tay của người nào đó đã sờ tay nàng không của ai khác hơn là của đức Phật .

Rồi thì cái mộng tưởng lớn dần, một lần nữa lại tràn ngập tâm hồn của người phụ nữ: mặt đất bằng ngọc bích của vùng đất Trong Lành, hàng triệu bầy-tháp-châu-báu, các thiên thần hòa nhạc, những cái đầm vàng chảy ra những cát bạc, hoa sen rực rỡ, và những giọng hát ngọt ngào của chim Kalavinkas – mọi thứ hình như đều mới nảy sinh . Nếu đây là vùng đất Trong Lành mà nàng được thụ hưởng – bây giờ nàng tin như vậy – thì sao nàng lại không

chấp nhận tình yêu của lão hòa thượng ? Nàng chờ đợi người đàn ông với đôi bàn tay của Phật yêu cầu nàng vén tấm rèm ngăn cách nàng và ông ta . Bây giờ ông có thể hỏi nàng; và rồi thì nàng có thể gỡ bỏ sự ngăn cách đó và cái thân hình tuyệt đẹp của nàng sẽ ở trước mặt của ông như ngày nào đã xuất hiện trên bờ hồ ở Shiga; và nàng có lẽ sẽ mời ông bước vào phòng .

Vị thứ phi chờ đợi ... Nhưng người tu sĩ già không nói một lời nào cả . Ông không đòi hỏi nàng một điều gì . Một lúc sau tay của ông lơ lửng và bàn tay trắng như tuyết trắng của người thiếu phụ cô đơn còn lại trong ánh sáng của buổi bình minh . Người tu sĩ đã bỏ đi . Trái tim của vị thứ phi lại trở nên lạnh giá .

Vài ngày sau tin đồn đến vương đình là linh hồn của vị lão hòa thượng đã đạt được sự giải thoát cuối cùng ở trong tịnh thất của ông ở Shiga . Với cái tin này thì vị phu nhân ở kinh thành Kyogoku tập viết kinh Sutras từng cuộn từng cuộn giấy với nét bút rất đẹp .